

Kielce, 2022.03.02

DECYZJA

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Kielcach w składzie orzekającym:

Przewodniczący składu: Marcin Cecot Wiceprezes S.K.O.
Członkowie składu : Aleksandra Grusiecka-Sarna
Róża Kowalkowska-Zmarzlik/sprawozdawca/

po rozpatrzeniu na posiedzeniu w dniu 02.03.2022r. sprawy z odwołania wniesionego wspólnie przez PGE Energię Odnawialną S.A. ul. Ogrodowa 59, A, 00-876 Warszawa oraz przez Państwo Annę i Roberta Śliwińskich, reprezentowanych przez pełnomocnika Pana Mirosława Kamińskiego od decyzji Burmistrza Gminy Włoszczowa z dnia 24.11.2021r. znak: MRO.6220.21.2021.IJP3 o odmowie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla realizacji przedsięwzięcia polegającego na „Budowie farmy fotowoltaicznej Ludwinów 2 o łącznej mocy do 2 MW na działkach ewidencyjnych nr 639/2, 640/1, 640/6 i 641/4 obręb Ludwinów, gmina Włoszczowa, powiat włoszczowski, województwo świętokrzyskie” ze względu na brak zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zalesień dla miasta i gminy Włoszczowa przyjętego Uchwałą Nr XXVIII/233/2006 Rady Miejskiej we Włoszczowie z dnia 28 kwietnia 2006r. oraz Uchwałą Nr XXXI/244/06 Rady Miejskiej we Włoszczowie z dnia 13 września 2006r. ogłoszoną w Dz. Urz. Woj. Świąt. Nr 256 poz. 2952 i 2953 z dnia 6 października 2006r.
– na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r.-Kodeks postępowania administracyjnego /j.t.Dz. U. z 2021r. poz.735 z późn. zm./

-utrzymuje w mocy ww. decyzję organu I instancji.

UZASADNIENIE

Burmistrz Gminy Włoszczowa, decyzją z dnia 24.11.2021r. znak: MRO.6220.21.2021.IJP3 odmówił wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla realizacji ww. przedsięwzięcia.

Od ww. decyzji wspólne odwołanie złożyli PGE Energia Odnawialna S.A. ul. Ogrodowa 59, A, 00-876 Warszawa oraz Państwo Anna i Robert Śliwińscy, reprezentowani przez pełnomocnika Pana Mirosława Kamińskiego zarzucając naruszenie przepisów art. 71 ust. 2 pkt 2 oraz art. 80 ust. 2, art. 81 ust. 1 ustawy z 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko poprzez błędne zastosowanie art. 61 ust. 3 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym poprzez jego niewłaściwe zastosowanie oraz błędną wykładnię, a także naruszenie § 3 ust. 1 pkt 54 lit.a rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko poprzez błędne określenie formy planowanego przedsięwzięcia.

Dokonując na podstawie art. 138 k.p.a. prawnej i merytorycznej oceny zasadności zaskarżonej decyzji, Samorządowe Kolegium Odwoławcze, po przeanalizowaniu akt sprawy, w aspekcie zarzutów odwołania zważyło, co następuje:

Materialnoprawną podstawą rozstrzygnięcia niniejszej sprawy stanowią przepisy ustawy z 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 247 z późn. zm.) - zwanej dalej "ustawą".

Zgodnie z art. 71 ust. 1 ustawy, uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane dla planowanych przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko oraz przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Przepis art. 73 ust.1 ww. ustawy stanowi, że postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wszczyna się na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia. Zgodnie z art. 75 ust. 1 pkt 4 ustawy, organem właściwym do wydania decyzji w przedmiotowej sprawie jest Burmistrz Gminy Włoszczowa.

W rozpoznawanej sprawie, firma PGE Energia Odnawialna S.A., reprezentowana przez pełnomocnika Pana Mirosława Kamińskiego zwróciła się do Burmistrza Gminy Włoszczowa z wnioskiem z dnia 25.05.2021r. o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla realizacji przedsięwzięcia polegającego budowie farmy fotowoltaicznej Ludwinów 2 o łącznej mocy do 2MW na działkach ewidencyjnych nr 639/2, 640/1, 640/6 i 641/4 obręb Ludwinów, gmina Włoszczowa.

Zakres planowanego przedsięwzięcia obejmuje poniższe obiekty /elementy:

- panele fotowoltaiczne polikrystaliczne lub monokrystaliczne, zamontowane na konstrukcji stalowo - aluminiowej ocynkowanej systemowo bądź stalowej ocynkowanej systemowo, zakotwionej w gruncie lub stojącej na gruncie, w ilości do 6660 sztuk, każdy o mocy minimalnej 300 W,
- konstrukcje i elementy montażowe do instalacji paneli o wysokości konstrukcji do 4 m n.p.t,
- falowniki DC/AC (inwertery), umieszczone na konstrukcji metalowej ocynkowanej lub kotwionej w gruncie, w ilości do 74 szt. x 27 kW (moc minimalna),
- 2 szt. stacji transformatorowo-rozdzielczych,
- sieci kablowe, teletechniczne i telekomunikacyjne, łączące poszczególne elementy farmy,
- pozostałą infrastrukturę techniczną, np. szafki kablowe, ogrodzenie.

Całkowita powierzchnia planowana do zajęcia przez przedsięwzięcie to wschodnia część wymienionych powyżej działek ewidencyjnych wynosząca 2,74 ha. Zgodnie z ewidencją gruntów są to grunty rolne oraz pastwiska. Przedsięwzięcie jest planowane na terenie Włoszczowsko-Jędrzejowskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu, utworzonego na mocy Rozporządzenia nr 12/95 Wojewody Kieleckiego z dnia 29 września 1995r. w sprawie ustanowienia obszarów chronionego krajobrazu w województwie kieleckim.

Do wniosku dołączono załączniki wymienione w art. 74 ust. 1 ustawy, tj.: kartę informacyjną przedsięwzięcia w czterech egzemplarzach uzupełnioną w dniu 26.07.2021r. wraz z zapisem w formie elektronicznej, poświadczoną przez właściwy organ kopię mapy ewidencyjnej obejmującej przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obejmującej przewidywany obszar, o którym mowa w ust. 3a zdanie drugie, tj. obszar znajdujący się w odległości 100 m od granic tego terenu a także działki, na których w wyniku

realizacji, eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia zostałyby przekroczone standardy jakości środowiska, lub działki znajdujące się w zasięgu zaznaczonego oddziaływania przedsięwzięcia, które może wprowadzić ograniczenia w zagospodarowaniu nieruchomości, zgodnie z jej aktualnym przeznaczeniem, mapę w postaci papierowej oraz elektronicznej, w skali zapewniającej czytelność przedstawionych danych z zaznaczonym przewidywanym terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz z zaznaczonym przewidywanym obszarem, o którym mowa w ust. 3 a zdanie drugie, wraz z wyznaczoną odległością, o której mowa w ust. 3 a pkt 1, pełnomocnictwo dla Pana Mirosława Kamińskiego oraz kserokopię pisma Burmistrza znak: FIP.6727.2.49.2021.GJ4 z dnia 01.03.2021r. dotyczącego zgodności przedmiotowego przedsięwzięcia z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego zalesień dla miasta i gminy Włoszczowa.

Jak wynika z analizy akt sprawy, wbrew zarzutom odwołania, wnioskowane przedsięwzięcie kwalifikuje się do inwestycji wymienionych w § 3 ust. 1 pkt 54 lit. a rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019r. poz. 1839), tj. zabudowa przemysłowa, w tym zabudowa systemami fotowoltaicznymi, lub magazynowa, wraz z towarzyszącą jej infrastrukturą, o powierzchni zabudowy nie mniejszej niż 0,5 ha na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody, lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-3 tej ustawy, przy czym zgodnie z § 1 ust. 2 pkt 2 w/w rozporządzenia przez powierzchnię zabudowy rozumie się powierzchnię terenu zajęta przez obiekty budowlane oraz pozostałą powierzchnię przeznaczoną do przekształcenia, w tym tymczasowego w celu realizacji przedsięwzięcia. Dlatego zgodnie z treścią art. 71 ust. 2 ustawy, planowane przedsięwzięcie wymaga uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

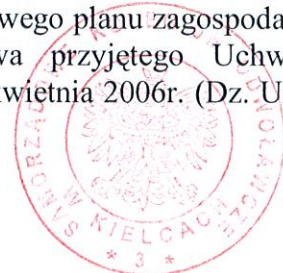
Po zawiadomieniu stron o wszczęciu postępowania, stosownie do art. 64 ust. 1, 2 i 4 ustawy organ I instancji pisemnie wystąpił do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Kielcach, Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego we Włoszczowie oraz Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie Dyrektora Zarządu Zlewni w Kielcach o opinię w przedmiocie potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, a w przypadku stwierdzenia takiej potrzeby - co do zakresu raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, jednocześnie informując, że na terenie planowanego przedsięwzięcia obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, którego kserokopię przekazał jako załącznik.

W odpowiedzi na powyższe:

- Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie Dyrektor Zarządu Zlewni w Kielcach opinią znak: KR.ZZŚ. 1.435.129.2021.MN z dnia 12.08.2021r., wyraził opinię, że przedsięwzięcie p.n.: „Budowa farmy fotowoltaicznej Ludwinów 2 o łącznej mocy do 2 MW na działkach ewidencyjnych nr 639/2, 640/1, 640/6 i 641/4 obręb Ludwinów, gmina Włoszczowa, powiat włoszczowski, województwo świętokrzyskie" nie wymaga przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, przy uwzględnieniu wskazanych w nim warunków;

- Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny we Włoszczowie opinią sanitarną NZ.9022.5.25.2021 z dnia 16.08.2021r. wyraził opinię, że dla ww. przedsięwzięcia nie zachodzi konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko;

- Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Kielcach po uprzednim uzupełnieniu materiału dowodowego, postanowieniem z dnia 14.09.2021r. znak: WOO-II.4220.269.2021.KS.2 wyraził opinię, że dla ww. przedsięwzięcia nie istnieje konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko z uwagi na zapisy miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zalesień dla miasta i gminy Włoszczowa przyjętego Uchwałą Nr XXVIII/233/2006 Rady Miejskiej we Włoszczowie z dnia 28 kwietnia 2006r. (Dz. Urz. Woj. Święt. 2006r. Nr 256 poz. 2953 ze zm.).

Pismem z dnia 29.09.2021r. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny we Włoszczowie podtrzymał swoje stanowisko wyrażone w opinii sanitarnej znak: NZ.9022.5.25.2021 z dnia 16.08.2021r. analizując w zakresie swoich kompetencji przedłożone przez organ I instancji materiały w zakresie zgodności planowanego przedsięwzięcia z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego zalesień dla miasta i gminy Włoszczowa.

Również Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie Dyrektor Zarządu Zlewni w Kielcach pismem z dnia 04.10.2021r. podtrzymał swoje stanowisko wyrażone w opinii znak: KR.ZZŚ.1.435.129.2021.MN z dnia 12.08.2021r.

Tymczasem, zgodnie z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego zalesień dla miasta i gminy Włoszczowa zatwierdzonym Uchwałą Nr XXVIII/233/2006 Rady Miejskiej we Włoszczowie z dnia 28 kwietnia 2006r. oraz Uchwałą Nr XXXI/244/06 Rady Miejskiej we Włoszczowie z dnia 13 września 2006r. ogłoszoną w Dz. Urz. Woj. Świąt. Nr 256 poz. 2952 i 2953 z dnia 6 października 2006r. teren inwestycji - planowane przedsięwzięcie, znajduje się na obszarze oznaczonym symbolem:

„ZDL- tereny leśne -planowane”.

Dla terenów leśnych planowanych oznaczonych jako ZDL ustala się:

1. Podstawowa funkcja terenu: teren leśny.
2. Podstawowe elementy zagospodarowania terenu stanowią:
 - 1) lasy i bory,
 - 2) śródleśne enklawy łąk, pastwisk lub gruntów ornych, halizny i płazowizny,
 - 3) inne grunty leśne,
 - 4) cieki i oczka wodne, rowy melioracyjne,
 - 5) wszelkie naturalne formy przyrodnicze,
 - 6) drogi wewnętrzne, linie podziału przestrzennego lasu.
3. Dopuszczalne zagospodarowanie terenu stanowią:
 - 1) tymczasowe obiekty budowlane przeznaczone wyłącznie na cele gospodarki leśnej,
 - 2) ciągi piesze i ścieżki rowerowe,
 - 3) elementy infrastruktury technicznej.
4. Obowiązuje zakaz budowy obiektów kubaturowych z wyłączeniem wymienionych w ust. 3pkt 1.

Zgodnie z § 11 ust. 3 cytowanego wyżej planu miejscowego ustalenia ogólne dotyczące zasad remontów, rozbudowy i budowy systemów infrastruktury technicznej dopuszczają lokalizację elementów infrastruktury technicznej jako elementów towarzyszących inwestycjom na terenach własnych.

Analizując zapisy ww. planu przestrzennego zalesień ocenić należy, że są sprzeczne z zakresem wnioskowanego przedsięwzięcia polegającego na budowie farmy fotowoltaicznej, tj. urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy do 2MW /2000kW/.

Stosownie do art. 80 ust. 2 ww. ustawy, właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony.

Podstawowym kryterium przesądzającym o możliwości wydania pozytywnej decyzji o uwarunkowaniach środowiskowych jest zatem zgodność lokalizacji zamierzonego przedsięwzięcia z postanowieniami planu zagospodarowania przestrzennego, co obliguje organ administracji w pierwszej kolejności do ustalenia, czy dla danego obszaru został

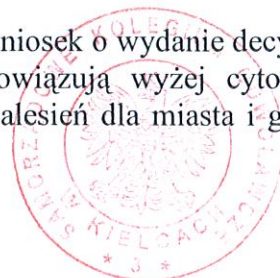
opracowany i obowiązuje plan zagospodarowania przestrzennego, którego postanowieniami jest związany i które determinują treść decyzji o uwarunkowaniach środowiskowych. /por. wyrok WSA w Krakowie z dnia 29.06.2018r. sygn. akt II SA/Kr 502/18/. Także Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie, w wyroku z dnia 16 września 2008 r. sygn. akt II OSK 1036/07 stwierdził, że realizacja planowanego przedsięwzięcia mogącego znacząco oddziaływać na środowisko, jest dopuszczalna wyłącznie po uzyskaniu decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Ocena w tym zakresie wymaga ustalenia w jakiej jednostce planistycznej położona jest dana nieruchomość oraz analizy postanowień planu przewidzianych dla tej jednostki, przy czym miejscowy plan jako akt prawa miejscowego, podlega wykładni tak jak inne źródła prawa powszechnie obowiązujące. Wykładni postanowień planu należy przy tym dokonywać w pierwszej kolejności w oparciu o postanowienia zawarte w samym planie, jednocześnie wykładnia ta nie może być sprzeczna z normami prawa zawartymi w ustawach i rozporządzeniach. W przypadku, gdy plan miejscowy nie definiuje używanych w nim pojęć, wyjaśnienia tych pojęć należy poszukiwać w obiektywnie obowiązującym prawie (por. wyrok NSA z dnia 6 grudnia 2018r. sygn. akt. II OSK 81/17, LEX nr 2611463). Postanowienia planu jako, że kształtują wraz z innymi przepisami, sposób wykonywania własności nieruchomości nie mogą być przy tym interpretowane w drodze wykładni rozszerzającej.

Po stwierdzeniu sprzeczności zamierzonego przedsięwzięcia z zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego brak podstaw do podejmowania dalszych czynności w sprawie, w tym przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, analizy i oceny wpływu danego przedsięwzięcia, czy też uzgodnień. W wyroku z dnia 27 września 2017 r. sygn.akt II SA/Gd 379/17 Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku wskazał cyt.; „W orzecznictwie i doktrynie utrwalony jest pogląd, że stwierdzenie braku zgodności z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jako kryterium wykluczające możliwość wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, tak jak to miało miejsce w niniejszej sprawie, zwalnia organ z konieczności dalszego prowadzenia postępowania wyjaśniającego, włącznie z brakiem konieczności uzyskania stanowisk organów opiniujących i uzgadniających. W takiej sytuacji organ uprawniony jest do wydania decyzji odmownej, bez dalszego badania rzeczywistego wpływu planowanej działalności na środowisko"/por. komentarz do art. 80 ustawy (w:) K. Gruszecki, Komentarz do ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach o oddziaływania na środowisko/. Podobne stanowisko wypracowało orzecznictwo sądowe na tle wcześniejszego analogicznego uregulowania zawartego w art. 56 ustawy Prawo ochrony środowiska (por. wyrok WSA w Poznaniu z dnia 28 kwietnia 2010 r., sygn. akt II SA/Po 942/09, Lex nr 618725, wyrok WSA w Gdańsku z dnia 25 lutego 2009 r., sygn. akt II SA/Gd 851/08, Lex nr 519769, wyrok WSA w Rzeszowie z dnia 16 października 2007 r., sygn. akt II SA/Rz 231/07, Lex nr 413505, wyrok NSA z 26 kwietnia 2013 r., sygn. akt II OSK 2628/11, wyrok WSA w Gdańsku z dnia 27 września 2017r. sygn. akt II SA/Gd 379/17, wyrok WSA w Lublinie z dnia 16 listopada 2021r. sygn. akt II SA/Lu 423/21/.

W rozpoznawanej sprawie kluczową jest więc kwestia oceny zgodności planowanej inwestycji z ustaleniami planu miejscowego.

W rozpoznawanej sprawie do organu I instancji wpłynął wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla terenu, na którym obowiązują wyżej cytowane ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zał. dla miasta i gminy

Włoszczowa zatwierdzonego Uchwałą Nr XXVIII/233/2006 Rady Miejskiej we Włoszczowie z dnia 28 kwietnia 2006r. oraz Uchwałą Nr XXXI/244/06 Rady Miejskiej we Włoszczowie z dnia 13 września 2006r. ogłoszoną w Dz. Urz. Woj. Świąt. Nr 256 poz. 2952 i 2953 z dnia 6 października 2006r.

W związku z powyższym, Kolegium, analizując w trybie odwoławczym, wniosek Inwestora o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla realizacji ww. przedsięwzięcia oceniło, że **planowana inwestycja jako całość nie spełnia warunku określonego w art. 80 ust. 2 ustawy, a mianowicie lokalizacja przedsięwzięcia jest niezgodna z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zalesień.** Dokonana przez Kolegium analiza ww. ustaleń planu wykazała w sposób jednoznaczny i nie budzący żadnych wątpliwości, że ustalenia obowiązującego na tym obszarze planu zagospodarowania przestrzennego nie pozwalają na lokalizację na wskazanym obszarze zabudowy inwestycji o dokładnie sprecyzowanej we wniosku funkcji.

Podkreślić należy, że postanowienia obowiązującego planu miejscowego, stanowiącego prawo miejscowe, mają charakter wiążący dla decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Jeżeli plan miejscowy nie przewiduje przeznaczenia terenu pod określone przedsięwzięcie, tak jak ma to miejsce w niniejszej sprawie to organ ma obowiązek, wobec braku zgodności przedsięwzięcia z planem wydać decyzję odmowną, bez dalszego badania rzeczywistego wpływu planowanej działalności na środowisko oraz aktualnego zainwestowania terenu przeznaczonego pod realizację inwestycji.

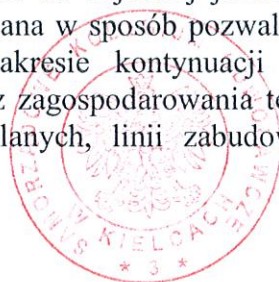
Powyższe stanowi o braku prawnych możliwości określenia środowiskowych uwarunkowań, zgodnie z wnioskiem inwestora, gdyż w takich okolicznościach sprawy wydanie decyzji zgodnej z oczekiwaniem wnioskodawcy stanowiłoby rażące naruszenie prawa i konieczność wyeliminowania wadliwej decyzji z obrotu prawnego.

W ocenie Kolegium, mając na uwadze całokształt materiału dowodowego, że przedmiotowa lokalizacja nie spełnia warunku określonego w art. 80 ust. 2 ustawy, tj. lokalizacja przedsięwzięcia jest niezgodna z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie mają w sprawie znaczenia stanowiska organów opiniujących.

Zatem, mając powyższe na uwadze Kolegium uznało rozstrzygnięcie organu I instancji o odmowie określenia środowiskowych uwarunkowań dla ww. przedsięwzięcia za prawidłowe. Podstawę prawną odmowy Kolegium wskazało w niniejszej decyzji wraz z jej uzasadnieniem prawnym i faktycznym, uwzględniającym aktualny stan prawny i faktyczny sprawy.

Analizując powyższe kwestie w aspekcie zarzutów odwołania wyjaśnić należy, co następuje:

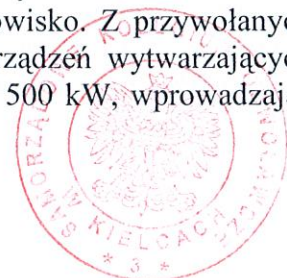
Zgodnie z art. 61 ust. 1 pkt 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, zwanej dalej u.p.z.p., wydanie decyzji o warunkach zabudowy jest możliwe jedynie w przypadku spełnienia m.in. następującego warunku: co najmniej jedna działka sąsiednia, dostępna z tej samej drogi publicznej, jest zabudowana w sposób pozwalający na określenie wymagań dotyczących nowej zabudowy w zakresie kontynuacji funkcji, parametrów, cech i wskaźników kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu, w tym gabarytów i formy architektonicznej obiektów budowlanych, linii zabudowy oraz intensywności wykorzystania terenu.

Jednakże, jak wynika z art. 61 ust. 3 u.p.z.p. (w brzmieniu nadanym mu przez art. 4 pkt 2 ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. - Dz.U. z 2019 r., poz. 1524 - zmieniającej nin. ustawę z dniem 29 sierpnia 2019 r.), przepisów ust. 1 pkt 1 i 2 nie stosuje się do linii kolejowych, obiektów liniowych i urządzeń infrastruktury technicznej, a także instalacji odnawialnego źródła energii w rozumieniu art. 2 pkt 13 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii. Z kolei z art. 2 pkt 13 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (t.j. Dz.U. z 2021 r., poz. 610) wynika, że instalacja odnawialnego źródła energii – oznacza instalację stanowiącą wyodrębniony zespół: a) urządzeń służących do wytwarzania energii opisanych przez dane techniczne i handlowe, w których energia jest wytwarzana z odnawialnych źródeł energii, lub, b) obiektów budowlanych i urządzeń stanowiących całość techniczno-użytkową służący do wytwarzania biogazu rolniczego - a także połączone z tym zespołem magazyn energii, w tym magazyn biogazu rolniczego.

Z literalnego brzmienia przywołanej ustawy wynika wprost, że po pierwsze każda farma fotowoltaiczna nie jest urządzeniem technicznym, a po drugie wydawać by się mogło, że każda farma fotowoltaiczna będąc urządzeniem służącym do wytwarzania energii, w którym energia jest wytwarzana z odnawialnych źródeł energii, spełnia warunek określony w art. 61 ust. 3 u.p.z.p. Tymczasem tak nie jest.

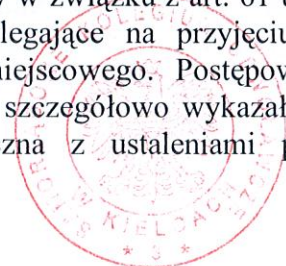
Jak wskazano bowiem w wyroku NSA z dnia 19 grudnia 2020r., sygn. akt II OSK 3705/19, z uzasadnienia projektu ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2019 r. poz. 1524, projekt ustawy druk VIII.3656) wynika, że rozszerzenie art. 61 ust. 3 u.p.z.p. o instalacje odnawialnego źródła energii powiązано z potrzebą wspierania rozwoju prokonsumenckiego wytwarzania energii elektrycznej, a więc przez podmioty będące odbiorcami końcowymi wytwarzającymi energię elektryczną wyłącznie z odnawialnych źródeł energii na własne potrzeby w mikroinstalacji, pod warunkiem, że w przypadku odbiorcy końcowego niebędącego odbiorcą energii elektrycznej w gospodarstwie domowym, nie stanowi to przedmiotu przeważającej działalności gospodarczej (por. art. 1 pkt 27a ustawy). Wobec powyższego należy przyjąć, że stosowanie przepisu art. 61 ust. 3 u.p.z.p. w brzmieniu obowiązującym sprzed nowelizacji oraz w zmienionej treści wprowadzonej z dniem 29 sierpnia 2019 r. – powinno być dokonywane z uwzględnieniem pozostałych przepisów ustawy, normujących kwestie lokalizacji mikroinstalacji oraz urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 500 kW (chodzi o art. 10 ust. 2a u.p.z.p. i art. 15 ust. 3 pkt 3a u.p.z.p.). Z art. 10 ust. 2a u.p.z.p. aktualnie wynika zaś, że jeżeli na obszarze gminy przewiduje się wyznaczenie obszarów, na których rozmieszczone będą urządzenia wytwarzające energię z odnawialnych źródeł energii o mocy zainstalowanej większej niż 500 kW, a także ich stref ochronnych związanych z ograniczeniami w zabudowie oraz zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu, w studium ustala się ich rozmieszczenie, z wyłączeniem: 1) wolnostojących urządzeń fotowoltaicznych, o mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 1000 kW zlokalizowanych na gruntach rolnych stanowiących użytki rolne klas V, VI, VIz i nieużytki - w rozumieniu przepisów wydanych na podstawie art. 26 ust. 1 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. - Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2020 r. poz. 2052 oraz z 2021 r. poz. 922 i 1641); 2) urządzeń innych niż wolnostojące. Natomiast z art. 15 ust. 3 pkt 3a u.p.z.p. wynika, że granice terenów pod budowę urządzeń, o których mowa w art. 10 ust. 2a, oraz granice ich stref ochronnych związanych z ograniczeniami w zabudowie, zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu oraz występowaniem znaczącego oddziaływania tych urządzeń na środowisko. Z przywołanych przepisów wynika więc, że ustawodawca dokonał rozróżnienia urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy do 500 kW i ponad 500 kW, wprowadzając

odrębne unormowanie dotyczące urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 500 kW.

Regulacja przepisów art. 10 ust. 2a i art. 15 ust. 3 pkt 3a u.p.z.p. oznacza, że rozmieszczenie tego rodzaju urządzeń infrastruktury energetycznej należy do decyzji organów gminy w ramach władztwa planistycznego, przy czym ustalenia w tym przedmiocie są obligatoryjne w studium, a fakultatywne w planie miejscowym. W konsekwencji uprawnione jest wnioskowanie, że realizacja urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 500 kW na obszarze gminy, zarówno na podstawie planu miejscowego, jak też decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, może odbyć się tylko na obszarach wskazanych w studiach (por. M. Szyrski, Rola samorządu terytorialnego w rozwoju odnawialnych źródeł energii, Wolters Kluwer, Warszawa 2017, s. 116–117; H. Izdebski, J. Zachariasz, Ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Komentarz, LEX, art. 10). Skoro więc z woli ustawodawcy lokalizowanie urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 500 kW wymaga uprzedniego określenia obszarów przeznaczonych na ten cel w studium, to oznacza, że tego rodzaju inwestycje mają istotne znaczenie dla kształtowania lokalnych zasad zagospodarowania przestrzennego, a zwłaszcza ładu przestrzennego w gminie. Treść art. 10 ust. 2a i art. 15 ust. 3 pkt 3a u.p.z.p. świadczy o tym, że **wola ustawodawcy jest aby inwestycje, w ramach których planuje się rozmieszczenie urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 500 kW, były realizowane przede wszystkim na podstawie ustaleń planu miejscowego.** /wyrok NSA sygn. II OSK 3705/19/. Dodatkowo podnieść należy, że zgodnie z § 3 ust. 1 pkt 54 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz.U. z 2019 r., poz. 1839), do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się następujący rodzaj przedsięwzięcia: **zabudowa przemysłowa, w tym zabudowa systemami fotowoltaicznymi**, lub magazynowa, wraz z towarzyszącą jej infrastrukturą, o powierzchni zabudowy nie mniejszej niż: a) 0,5 ha na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-3 tej ustawy, b) 1 ha na obszarach innych niż wymienione w lit. a. Przedmiotowa inwestycja została przez organ I instancji zaliczona właśnie do takich przedsięwzięć, czyli do zabudowy przemysłowej – zgodnie z § 3 ust. 1 pkt 54 lit. a rozporządzenia. Jest to zatem kolejny argument na rzecz uznania, że farma fotowoltaiczna o parametrach wymienionych w przywołanym przepisie jest zabudową przemysłową a więc inną niż ta, o której mowa w art. 61 ust. 3 u.p.z.p. Wymienione rozporządzenie stanowi akt wykonawczy do ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko i ma zastosowanie w niniejszej sprawie.

Zdaniem Kolegium, wbrew stanowisku pełnomocnika Stron odwołujących, przedmiotowej inwestycji nie można zaliczyć ani do urządzeń technicznych ani do instalacji odnawialnego źródła energii - w rozumieniu art. 2 pkt 13 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o odnawialnych źródłach energii i nie było podstaw do stosowania wskazanego przez pełnomocnika przepisu art. 61 ust. 3 u.p.z.p. Nie ma racji pełnomocnik Stron zarzucając naruszenie art. 72 ust. 2 pkt 2, art. 80 ust. 2 i art. 81 ust. 1 ustawy w związku z art. 61 ust. 3 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym polegające na przyjęciu, że planowana inwestycja jest niezgodna z ustaleniami planu miejscowego. Postępowanie wyjaśniające przeprowadzone przez organ I instancji rzetelnie i szczegółowo wykazało, że funkcja planowanego przedsięwzięcia jest faktycznie sprzeczna z ustaleniami planu

miejscowego zalesień i nie ma miejsca podnoszone przez pełnomocnika naruszenie prawa przez organ I instancji poprzez niewłaściwe zastosowanie ww. przepisów. Zarówno organ główny wydający decyzję w sprawie, jak i organy opiniujące dokonały prawidłowej wykładni prawa i brak jest podstaw do jej podważania.

Przeprowadzona przez Kolegium analiza przedłożonych akt sprawy nie wykazała istotnego naruszenia przez organ I instancji przepisów postępowania mogącego mieć wpływ na wynik sprawy.

Odnosząc się do zarzutów odwołania zważyć należy, iż Kolegium odniosło się do nich stosownie w uzasadnieniu niniejszej decyzji i wszystkie są niezasadne oraz nie mają wpływu na wynik sprawy.

Biorąc pod uwagę podniesione wyżej okoliczności, orzeczono jak w osnowie niniejszej decyzji.

Decyzja ta jest ostateczna.

Jeżeli strona uzna, że decyzja ta narusza prawo, może wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach, ul. Prosta 10, w terminie 30 dni od daty doręczenia niniejszej decyzji, za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Kielcach, Aleja IX Wieków Kielc 3, 25- 516 Kielce.

W przypadku wniesienia skargi, od skargi należy uiścić wpis stały w kwocie 200,00 zł. Przy uiszczaniu wpisu - zarówno gotówką do kasy właściwego sądu administracyjnego, jak i na rachunek bankowy tego sądu - należy wskazać tytuł wpłaty, rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany, oraz sygnaturę akt sądowych.

Strona może zwrócić się do Sądu z wnioskiem o przyznanie prawa pomocy w postępowaniu przed sądami administracyjnymi. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.

Wniosek składa się na urzędowym formularzu, które udostępnione są nieodpłatnie w budynkach Naczelnego Sądu Administracyjnego oraz wojewódzkich sądów administracyjnych. Wzory urzędowych formularzy udostępnione są ponadto w Biuletynie Informacji Publicznej Naczelnego Sądu Administracyjnego oraz wojewódzkich sądów administracyjnych. Jeżeli wniosek o przyznanie prawa pomocy nie został złożony przez stronę na urzędowym formularzu, Sąd przesyła stronie formularz w celu jego wypełnienia.

Zespół orzekający Kolegium Odwoławczego:

Marcin Cecot Wiceprezes S.K.O.

Aleksandra Grusiecka-Sarna.....

Róża Kowalkowska-Zmarzlik

Otrzymują:

1. Burmistrz Gminy Włoszczowa
z prośbą o poinformowanie o treści decyzji Kolegium
wszystkie strony w sprawie w formie obwieszczenia
w sposób dotychczas zwyczajowo przyjęty
a następnie udokumentowanie powyższego
2. strony wg odrębnego wykazu
3. a/a

Zgodnie z art. 13 ogólnego rozporządzenia o ochronie danych osobowych z dnia 27 kwietnia 2016 r. (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016) Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Kielcach informuję, iż:

1) Administratorem Pani/Pana danych osobowych jest:

Prezes Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Kielcach z siedzibą Al. IX Wieków Kielc 3, 25-516 Kielce.

2) Administrator wyznaczył inspektora ochrony danych, z którym można skontaktować się poprzez email: iod@kom-pro.pl w każdej sprawie dotyczącej przetwarzania danych osobowych.

3) Pani/Pana dane osobowe przetwarzane będą w celu realizacji ustawowych zadań Samorządowego Kolegium Odwoławczego na podstawie:

- Art. 6 ust. 1 lit. c ogólnego rozporządzenia o ochronie danych osobowych z dnia 27 kwietnia 2016 r.
- Art. 9 ust.1 lit. g ogólnego rozporządzenia o ochronie danych osobowych z dnia 27 kwietnia 2016 r.
- art. 1 oraz art. 2. ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych.

4) Pani/Pana dane osobowe będą przekazywane wyłącznie podmiotom uprawnionym do uzyskania danych osobowych na podstawie przepisów prawa lub zawartych umów (operatorzy pocztowi, usługi IT).

5) Pani/Pana dane osobowe przechowywane będą w czasie określonym przepisami prawa, zgodnie z instrukcją kancelaryjną obowiązującą u Administratora.

6) Posiada Pani/Pan prawo żądania od Administratora dostępu do danych osobowych, prawo do ich sprostowania, usunięcia lub ograniczenia przetwarzania, prawo do wniesienia sprzeciwu wobec przetwarzania, prawo do przenoszenia danych, prawo do cofnięcia zgody w dowolnym momencie, jeżeli przepisy prawa nie stanowią inaczej.

7) Przysługuje Pani/Panu także prawo wniesienia skargi do organu nadzorczego zajmującego się ochroną danych osobowych.

8) Podanie danych osobowych w zakresie wymaganym ustawodawstwem jest obligatoryjne.